

PERVERTED (by desire): forty years of poor SEX, bad DRUGS and hardly any ROCK'N'ROLL

Wat doen een late tiener en twee vrienden die net de kaap van de 20 hebben genomen, op druilerige zondagnamiddagen in het Haspengouw van de jaren '80? Reagan & Thatcher domineren het politieke wereldtoneel vanuit Westers perspectief. De hoogdagen van de punk liggen achter ons, maar de verbrande assen van het spoor dat The Clash, The Dead Kennedys en consoorten achterlieten, smeulen nog na en de gensters slaan over op het dorre landschap.

Perverted (by desire) laat zich vanaf het begin niet voor één gat vangen. Naast de overduidelijke punk invloeden zijn ook electro, dub reggae, allerlei soorten 'world music' en niet te vergeten de eigen TC Matic van tel, de laatsten eerder als wegbereiders en qua methode.

It's better to burn out, than it is to rust. Roest zit er nog niet op, maar dat het vuur zo lang zou blijven branden, hadden we indertijd niet vermoed. In de loop van de volgende maanden komt de tiende langspeler uit, geproduceerd door Kramer en met een gastbijdrage van John S. Hall.

Arobaini zal die heten. Veertig in het Swahili. En jawel, noblesse oblige, een nieuwe taal bij in het lange lijstje dat ooit gebezigd werd (Engels, Frans, Duits, Nederlands, Fins, Schakkebroeks, Italiaans, Zweeds, Russisch, Lingala, Spaans, Chinees, Portugees en misschien vergeten we er nog wel eentje).

De band is altijd actief gebleven, de coronaperiode niet te na gesproken. Op zaterdag 21 december is het wel de eerste keer dat terug opgetreden wordt. Met een mix van songs uit de catalogus van weleer en nieuw werk. Komt dat zien, komt dat zien!